

ΕΥΘΥΜΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
Ο ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Του Georges Dolley

Ἡ δεσποινὶς Συρέ, διευθύντρια μεσιτικῶν γραφείων ὑπηρετῶν, ξαπλωμένη σὲ μιὰ πολυθρόνα, διάβαζε μιὰ κάρτα πού τῆς εἶχαν φέρει.

Τελευταίως ὑπῆρχε μιὰ κρίσις ὑπηρετῶν καὶ συχνὰ τῆς ἐρχόντουσαν τέτοια μιλλιετάκια.

Ἀργά, χωρίζοντας μιὰ μιὰ τίς συλλαβές, διάβασε :

Ἐδγάρ Φλαπὺ ντὺ Μπουκέ

62 Λεωφόρος Ἡλυσίων Πεδίων

— Ἄς ἔλθῃ, εἶπε.

Χλωμός καὶ δειλὸς μπήκε ὁ Ἐδγάρ Φλαπὺ ντὺ Μπουκέ. Κάθισε σὲ μιὰ ἄλλη πολυθρόνα, στερέωσε τὸ μονόκλ του καὶ διώρθωσε τίς τσάκισες τοῦ παντα-

λονιοῦ του.

— Τί ἐπιθυμεῖτε ; τὸν ἐρώτησε ἡ διευθύντρια.

— Ἐπιθυμῶ, κυρία, ἓνα θαλαμηπόλο γιὰ τὴ φίλη μου κυρία Φρυλέξ.

— Δυστυχῶς δὲν βρίσκεται...

— Δὲν μ' ἐνδιαφέρει ὁ μισθός, διέκοψε ὁ ξένος.

— ὦ ! τότε !..

— Ἀλλὰ εἶμαι... ἡ μάλλον εἶνε ἡ φίλη μου πολὺ δύσκολη. Ἡ Ἑλένη, κ. Συρέ, εἶνε πολὺ λεπτὴ καὶ ντιστεγκέ, μορφωμένη καὶ μὲ πολὺ καλὸ γούστο. Ἐχει ψυχὴ ἀγγελική.

Πρὸ παντὸς δὲν μπορεῖ νὰ ὑποφέρει στοὺς ὑπηρετάς τὴν ἀγένεια, μισεῖ τὴν χυδαιότητα, τοὺς ἀποτόμους τρόπους, τὴν ἀγριότητα... Ὅπως βλέπετε, κυρία, ἐγὼ φροντίζω γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑπηρεσίας. Βέβαια αὐτὸς ὁ ρόλος εἶνε δικός της, ἀλλά...

— Φυσικά ! αὐτὴ ἐπρεπε νὰρθῇ :

— Ναί. Ἀλλὰ ἀποστὶ ἐφεται αὐτὲς τίς φασαρίες. Σὰς λέγω εἶνε πολὺ λεπτὴ. Καὶ καμμιά φορὰ σκέπτομαι τί θὰ ἔκαννε τὸ καὶ-μένο τὸ παιδί ἂν ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ δουλεύῃ γιὰ νὰ ζῇ ! Τέλος !.. Τῆς χρειάζεται, λοιπόν, κυρία μου, ἓνας ἐξαιρετὸς θαλαμηπόλος, καθὼς πρέπει, καλῆς διαγωγῆς. Προσέχει πρὸ παντὸς στὴ διαγωγή !

— Δὲν εὐχαριστηθήκατε ἀπ' τὸν Γουστάβο πού σὰς ἔστειλα τὴν ἄλλη φορὰ ;

— Ἐχω, προσωπικῶς, ναί ! Ἀλλὰ ἡ κυρία Φρυλέξ εἶχε παρὰ-πονα γιὰτὶ ἀντελήφθη πὼς ὁ Γουστάβος ἀγαποῦσε κάποια καμαριέρα στὴ γειτονιά. Ἄ ! ἔξερετε, ἡ Ἑλένη δὲν μπορεῖ νὰ ὑποφέρει τέτοια πράγματα μεσ' στὸ σπίτι της.

Ἐνῶς καλὰ πὼς οἱ ὑπηρετῶν δὲν εἶνε τοῦ κόσμου, μοῦ λέγει συχνά. Μὰ δὲν μπορῶ νὰ ζήσω μὲ τέτοιους τύπους. Γιὰ νὰ κάμω, εἶνε ἔτοι ὁ χαρακτήρας μου. Ἐγὼ εἶμαι γεννημένη γιὰ νὰ ζοῦσα στὴν αὐλὴ τῆς Μαρίας-Ἀντουανέττας. Γι' αὐτό, κυρία μου, μοῦ χρειάζεται ἓνας ὑπηρετὴς λεπτός, γλυκὺς, μορφωμένος πρὸ παντὸς, καὶ ἀμέμπτου διαγωγῆς. Τέλος, κυρία Συρέ, ἓνα τύπο, σὰν καὶ κείνον πού θὰ παρουσιάζατε στὸν ἀρχιεπίσκοπο τῶν Παρισίων ἂν σὰς ζητοῦσε κανένα θαλαμηπόλο !

Ἡ κυρία Συρέ σκέφθηκε λιγάκι.

— Ἐχω κάποιον γιὰ τὴν ὑπηρεσίαν σας, εἶπε καὶ κτύπησε τὸ κουδούνι.

— Πέστε τοῦ Βαπτίστη νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, διέταξε.

Ἐνας ὑπηρετὴς παχύς, καστανός, ἡλιοκαμένος, ξυρισμένος, μὲ ὕψος ὕπουλο, παρουσιάσθηκε.

— Ὁ Βαπτιστῆς, εἶπε ἡ διευθύντρια τοῦ μεσιτικῶν γραφείου, ἔχει τὰς καλλιτέρας συστάσεις. Ἐμεῖν : ἐπὶ δέκα ἐτη στὴν ὑπηρεσίαν μιᾶς γρηᾶς μαρκησίας, μαζὶ μὲ τὴ γυναῖκα του ὡς καμαριέρα, μὰ αὐτὴ τὸν ἐγκατέλειπε ἀκολουθώντας κάποιον φίλο της.

— Ἐλπίζω νάχῃ καλὴ διαγωγή, Βαπτιστῆ, μουρμούρισε ὁ Ἐδγάρ. Γιατὶ πρέπει νὰ ξέρῃς πὼς ἡ κυρία προσέχει πολὺ σ' αὐτὴ.

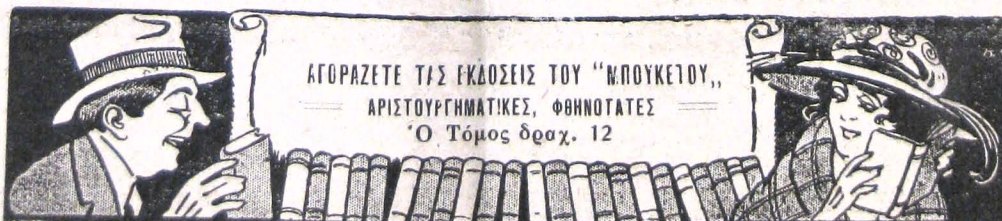
— Ἄ ! ὅσο γι' αὐτὸ μένιντε ἡσυχος καὶ σεῖς καὶ ἡ κυρία, ἀπάντησε ὁ Βαπτιστῆς. Γιατὶ ὅταν παντρεύεται κανεὶς μὲ μιὰ γυναῖκα πού τὴ Δευτέρα κλείνει τὸ μάτι στὸν ὑπάλληλο τοῦ κρεοπωλείου, τὴν Τρίτῃ χαμογελάει στὸν μανάβη, τὴν Τετάρτῃ γλυκομιλάει στὸν μπακαλόγατο, τὴν Πέμπτῃ δέχεται τὰς φιλοφρονήσεις τοῦ γαλατῆ, τὴν Παρασκευὴ φλερτάρει μὲ τὸν ψαρά, ὅλοι διαλεκτοί ! ἔνας κ' ἓνας, βλέπετε) καὶ τὸ Σάββατο βγαίνει περίπατο μὲ τὸν καρβουνά μὲ μιὰ γυναῖκα πού καὶ στὸ τέλος τὸ στρίβει, χωρὶς καμμιά αἰτία, ἔ τότε καὶ τὴν Ἑλένη τὸ Μενελάου νὰ συναντήσῃ θὰ γυρίσῃ ἄλλοῦ τὰ μοῦτρα του. Αὐτὸ ἔχω πάει κ' ἐγώ.

— Καλὰ, φαντάζομαι πὼς μπορούμε νὰ ἡσυχάσουμε μ' ἑένα.

— Ναί μετὰ τὸ δυστυχίαν του, εἶπε ἡ κ. Συρέ, ὁ Βαπτιστῆς,

εἶνε πολὺ φρόνιμος καὶ δὲ μιλάει σὲ κανένα. Οἱ σὺζυγοὶ πού ἔχουν ἀπατηθεῖ, γίνονται ἐξαιρετοὶ ὑπηρετῶν.

— Καλὰ, κυρία, τὸν θέλω. Θὰ μοῦ τὸν στείλετε αὐριο τὸ πρωί.



ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ",

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΕΣ, ΦΘΗΝΟΤΑΤΕΣ

Ὁ Τόμος δραχ. 12

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΠΟΘΟΣ

[Γραμμένα γιὰ τὸ «Μπουκέτο»]

Βαθὺν χιτόπωρο γοερό, πόσον καιρὸ σὲ καρτερῶ,
γιομάτες τρόμο πλατεῖες στάλες
τῶν φύλλων ἀραχλοὶ χαμοί, τῶν δειλινῶν ἀργοὶ καίμοι,
πού μὲ μεθοῦσατε τίς προάλλες...

Τὰ καλοκίτρια μ' ἐνῆσαν, καὶ τὰ λιολύρια τὰ βαρειά,
κ' οἱ ξάστεροι οὐρανοὶ οἱ γαλάζιοι :
ἀπόψε μοῦ ποθεῖ ἡ καρδιά, πότε νὰ ρθεῖ μέσ' στὰ κλαριά,
ὁ θεῖος βοριάς καὶ τὸ χαλάζι...

Τότες γερότς καὶ γὰρ ξανά, μέσ' στὰ κρυμμένα δειλινά,
θ' ἀναπολῶ γλυκὰ—ποιὸς ξέρει,
καὶ θὰ μὲ σφάζει πῶς πολὺ, σὰν ἓνα μακρινὸ βιολλί,
— τὸ περασμένο καλοκαίρι...

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Ὁ παλιὸς μας Ἔρωτις,
μὲ τὰ βύσαρά του,
ὁ καλὸς μας Ἔρωτις,
εἶνε τοῦ θανάτου

δέκα χρόνια στὴ σειρά,
δίχως νὰ τὸ ξέρει,
δέκα χρόνια στὴ σειρά,
μὰς κρατοῦσε ταῖρι

μὰς βαστοῦσε συντροφιά,
μὰς κρατοῦσε ταῖρι,
δέκα χρόνια στὴ σειρά
— κ' ἓνα καλοκαίρι...

Γέρω του ὅλα σβύναγε,
λόγια, μίση, φθόνοι :
μὰ ἦρθε μέρα πού κ' αὐτός,
ἀρχισε νὰ λιώνει...

Κι' ἓνα βράδι ἀξέχαστο,
—βράδι πικραμένο,—
καθὼς εἶμον μοναχός,
νὰ σὲ περιμένω,

δίχως τίποτα νὰ πεῖ,
ἔγυρε στὴ μάντια,
ἔκλεισε τὰ μάτια του,
— κ' ἔοβις γιὰ πάντα:...

Ναπολέων Λαπαχιώτης

Η ΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΦΑΓΗΤΩΝ

Ὁ παρακάτω κατάλογος μὰς δείχνει τὸ χρονικὸ διάστημα πὺν ἀπαιτεῖται γιὰ τὴ χώνευσιν τῶν κοινοτέρων τροφῶν.

Ρύζι βραστό, 1 ὥρ· αὐγὰ χτυπητὰ, 1.30· μῆλα 1.30· μπρι-τζόλες κυνηγιῶν, 1.30· φάρος βραστός, 2 ὥρες· γάλα βραστό, 2 ὥρες· αὐγὰ νωπὰ ὠμά, 2 ὥρες· κουνουπίδια, 2· γάλα ἄβραστο 2,15· αὐγὰ τηγανητά, 2,15· χήνα ψητὴ, 2,30· διανὸ, ψητός, 2,30· ἐντράδες, 2,30· φασόλια βραστά, 2,30· γογγύλια βραστά, 2,30· ὄστρεα ὠμά 2,55· αὐγὰ μελὰτα 3, παγιδάκια βωιδινά, 3, ἀρνὶ ψητὸ στὴ σχάρα 3· ἀρνὶ βραστό, 3· σούπα κόττας, 3· στα-ρένιο ψωμὶ, 3, 15· καρδίτα βραστά, 3, 15· λουκάνικα τηγα-νητά, 3,20· στρεΐδια μαγειρευμ. νὰ, 3,30· βούτυρο, 3,30· τυρὶ παλὸ, 3, 30· ψωμὶ ζεστό, 3,30· πατάτες βραστές, 3,30· αὐγὰ σκληρὰ βραστά 3,30· παντζάρια βραστά, 3,45· ἀλατιστός σολω-μός βραστός, 4· μοσχάρι τηγανητὸ 4,30· βωιδινὸ κρέας βρα-στό, 5,30·

Ὁ Βαπτιστῆς ὑπεκλίθη καὶ ἐβγήκε ἔξω.

Ξαπλωμένη σὲ μιὰ οαῖς—λόγκ, μὲ πόζα κυρίας Ρεκαμιέ, χλωμὴ καὶ ξανθὴ, μὲ μιὰ ρόμπα ἀσημιά, μὲ τὰ χέρια καὶ τὸ στηθὸς ἀνοιχτά, ἡ «ντιστεγκέ καὶ λεπτὴ» κ. Ἑλένη Φρυλέξ ἀκουγε μὲ προσοχὴ καὶ εὐχαρίστησι τὸν φίλο της Ἐδγάρ.

— Ναί, ἀγαπημένη μου, θαρρῶ πὼς σοῦ ἤδη ἓνα μαργαριτάρι. Εἶνε ἓνας ὑπηρετὴς γλυκὺς, μελαγχολικός, λεπτός, πολὺ ντιστεγκέ. Εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ μείνῃς πολὺ εὐχαριστημένη. Ἄλλως τε θὰ τὸν κρίνῃς καὶ μόνῃ σου σὲ λίγο, γιατί δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ φανῇ.

Ἀκούστηκε τὸ κουδούνι.

— Εἶνε ὁ νέος ὑπηρετῆς, εἶπε ἡ καμαριέρα.

— Ἄς ἔλθῃ, εἶπε ἡ Ἑλένη, καὶ μ' ἓνα ἀκατάδεκτο ὕψος ἔφερε τὸ φάσ—ἄ—μαῖν στὰ μάτια της.

Ὁ Βαπτιστῆς παρουσιάσθηκε καὶ χαιρετήσε. Μὰ μόλις εἶδε τὴν Ἑλένη τὰ μάτια του ἐξαγριώμ. νὰ καρφώθηκαν ἀπάνω της κ' ἀμέ-σως ἓνα ζευγάρι δυνατοὶ μπάτσοι ἀκούστηκαν στὰ μάγουλα της, τὰ φάσ—ἄ—μαῖν της πετάχτηκαν τρία μέτρα μακριὰ καὶ ὁ Βαπτιστῆς εἶπε στὸν κ. Φλαπὺ ντὺ Μπουκέ :

— Ἄς θελήσῃ ὁ κύριος νὰ μὲ συγχωρήσῃ, γιατί αὐτὸ πού ἔκανα ἦταν ἀνώτερο τῆς θελήσεώς μου. Ὅταν εἶδα αὐτὴ τὴ καμήλα,

τὴ γυναῖκα μου, πού μ' ἀπάτησε μ' ὅλη τὴ γειτονιά, νὰ μοῦ κάμῃ τώρα τὴν κυρία, τὸ αἷμα ἀνέβηκε στὸ κεφάλι μου. Μὴ τώρα ὅλα τελείωσαν, κροσέθε-σε, εἶμαι στὰς δια-ταγὰς σας...

Μετάφρ. Idem